

MİLLİYETÇİLİK DE SOLCULUK DA, BUNLARIN HER İKİSİ DE ÇAĞDIŞIDIR VE SAĞDIR, 21.YY'IN PARADİGMASINI KAVRAYAN BİR SOL 20. YY'DAN KALMA BU ENKAZIN KÜLLERİNİN ARASINDAN ÇIKACAKTIR..

Münir Aktolga
Mayıs 2011
www.aktolga.de

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ.....	1
ESKİ ULUSAL HAPİSANELERİ YIKARKEN BU KEZ DE KENDİMİZİ ANTİKA KÜLTÜREL HAPİSANELERİN İÇİNE TIKMAYALIM!.....	2
YA O ANTİKA İDEOLOJİK HAPİSHANELER!.....	4
ÖNÜMÜZDE BİR SEÇİM VAR DEDİK.....	8
EK1:.....	8
DAĞINIK SİSTEMLER.....	8
EK 2:.....	10
MİLLİYETÇİLİK NEDEN ÇAĞDIŞIDIR VE SAĞDIR.....	10
KÜRTLER BİR ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞI MI VERMELİ-YA DA VERİYOR?.....	15
NEDEN ARTIK ÇAĞIMIZ ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞLARI ÇAĞI DEĞİLDİR.....	15

GİRİŞ

Aslında bu ara, „Osmanlı’dan Bu Yana Türkiye’de Kapitalizmin Gelişme Diyalektiği“nin üçüncü bölümüne başlayacaktım, ama araya bu çalışma giriyor..Neyse!..Ne de olsa Türkiye’deki gelişmeler belirliyor gündemi! 12 Haziran’da bir seçim var ülkede ve sistem bütün hızıyla bu yeni tarihi dönemece hazırlanıyor. Aslında, nerede bulunduğumuz ve nereye doğru gittiğimiz apaçık ortada, bu açıdan bir bilinmezlik yok!. Sanki sonuçları önceden bilinen bir “seçim” olacak bu!.

Seçimin asıl ilginç yanını çitanın durduğu yer belirliyor. Çünkü çıta öyle bir yerde duruyor ki bu sefer, Türkiye toplumu iki eşiği birden atlamak zorunda kalacak bu “seçim”le! 1950’lerde başlayan burjuva devrimi sürecinin tepe noktasıyla, 21.yy öncesi antika ideolojik akımların oluşturduğu engeller öyle bir noktada kesişiyorlar ki, tek bir sıçrayışla bütün bunların hepsini birden aşmak zorunda kalacak sistem. Daha başka bir deyişle, Osmanlı artığı devlet sınıfı kalıntılarıyla, 20.yy kalıntısı ideolojik akımların 21.yy’ın dinamikleriyle karşı karşıya geldiği bir “seçim” olacak bu!.

Bu yazıda daha çok, sistemin önünü tıkamaya çalışan o “sağ” ve “sol” antika kalıntıların üzerinde duracağım. Bu arada zaten bunların devletçi ana akımla olan ilişkileri de kendiliğinden ortaya çıkmış olacak!..

Altını çizmek istediğim bir diğer nokta da, küreselleşmeyle yerel düzeyde özgürleşme arasındaki ilişki. İnsanların yerel düzeyde dinsel, kültürel, etnik açılardan kendilerini-kendi duygusal kimliklerini daha iyi ifade edebilmeleriyle küreselleşme arasındaki ilişkiyi mercek altına almak istiyorum. Çünkü, küreselleşme süreciyle birlikte ulus devlet kabuklarının çatlaması, şimdiye kadar “ulusal çıkarlar” adına yerel düzeyde baskı altında kalmış, sesi soluğu kesilmiş olan birçok bilinçdışı etnik, dinsel, kültürel kimliğin-akımın da

açığa çıkmasına neden olmuş, yılların baskısı altında sinmiş, ağzına diline kilit vurulmuş birçok insan, adeta yeniden doğuyormuş gibi duygusal olarak kendini daha özgürce ifade etmeye başlamıştır¹. Öyle ki, insanlar, bir yandan küreselleşmeye bağlı olarak daha evrensel bir ufka-bilişsel bir kimliğe- doğru evrilirken, diğer yandan da, yerel düzeyde, kendi kültürel-etnik, dinsel değerlerine-duygusal kimliklerine- daha çok sahip çıkmaya başlamışlardır. İlk bakışta bir çelişki gibi görünen küreselleşmeyle yerellik, bilişsel olanla duygusal olan arasındaki bu ilişkinin çok iyi kavranılması gerekiyor. Çünkü bu, aynı zamanda çeşitli sapmalara da açık bir konudur! “Yüzlerce çiçek açsın, yüzlerce düşünce, kimlik birbiriyle yarışsın, kaynaşsın” derken, olayın diyalektiği iyi kavranılamazsa eğer, bu süreç bir kafa karışıklığına, kaosa-anarşiye de neden olabilir!. **Evet, ulus devlet kabukları çatlarken, buna paralel olarak küreselleşme süreci insanların daha evrensel-küresel-bilişsel bir kimliğe sahip olabilmelerinin maddi şartlarını da yaratıyor; ama objektif-maddi gerçekliğin oluşmasıyla buna ilişkin bilişsel bilincin gelişmesi-ortaya çıkması arasında daima ikincinin daha sonra-geriden gelmesine bağlı bir ilişki vardır. Yani, maddi gerçeklikle bilinç arasındaki ilişkide bilinç daima geriden gelir. Bu nedenle, evet, eskinin içinden doğup gelen daha özgür bir yeni insan olayı var ortada, ama bu yeni küresel bilişsel insan tam olarak kendini ifade edebilecek hale gelene kadar geçen aralıkta meydan daha çok eskinin baskı altında tuttuğu kültürel-etnik-arkaik kimliklere-duygusal insana- kalıyor!. İnsanları birarada tutan “ulusal” güç-baskı zayıfladıkça, kendilerini boşlukta hisseden insanlar bu arada baskılardan kurtularak açığa çıkan eski kültürel kimliklerine sarılarak oluşturacakları “yeni” “mahallelerde” kendilerini daha güçlü ve güven içinde hissetmeye başlıyorlar. Giderekten iş o hale geliyor ki, küreselleşiyoruz derken iyice yerelleşmeye, kendi yerel hapisanelerimizin içine hapsolmaya başlıyoruz! Yağmurdan-devletten-kurtuluyoruz derken, doluya-kendi nefsimize-hapsoluyoruz adeta!**

ESKİ ULUSAL HAPİSANELERİ YIKARKEN BU KEZ DE KENDİMİZİ ANTİKA KÜLTÜREL HAPİSANELERİN İÇİNE TIKMAYALIM!..

Evet, küreselleşme süreciyle birlikte o eski ulusal hapisanelerin duvarları birer birer çatlamağa başlıyor, bu doğru!. Ama, yukarda da altını çizmeye çalıştığım gibi, bunların yerine-hem de bu kez gönüllü olarak-yeni kültürel hapisaneler inşa etmeyelim. Tamam, ulus devletin baskı altında tuttuğu, yok varsaydığı toplumsal kimliğimize ilişkin o kültürel, dinsel, etnik değerlerimize sahip çıkalım, bunları daha da geliştirelim. Ama, ulus devlet baskısına karşı bir reaksiyon olarak, bu baskı aralanınca bu kez de onları-o eski kimlikleri ön plana çıkararak artık kendimizi sadece bu kültürel-etnik-dinsel değerlerle ifade etmeye-tanımlamaya da kalkmayalım!

Küreselleşme sürecine bağlı olarak-kimlik sorunu açısından- ortaya çıkan bütün bu gelişmeler için en güzel örnek şu an Türkiye’deki durumdur sanırım! Altı yüz yıl Osmanlının baskısı altında yaşamış bu ülkenin insanları! Kolay değil! Altı yüz yıl kendilerini özgürce ifade edememişler!. O herşeye kadir devlet onlara nasıl bir kimlik atfetmişse onunla yetinmek zorunda kalmışlar!. “Reaya-sürü” demiş devlet onlara, “siz yönetilenlersiniz-devletin kullarısınız o kadar” demiş, bunun dışında başka bir kimliğe yer yok bu toplumda demiş!. Ve de bu sözünü zorla, baskıyla yüzyıllarca egemen kılmış. Ne alevi aleviliğini bilebilmiş, ne sünni sünnilliğini!². Devlet nasıl istiyorsa insanlar öyle yaşamışlar inançlarını. Etnik gruplar da öyle. Onlara da söz hakkı tanımamış devlet hiç. Azıcık başını kaldıranı da anında ezmiş hemen.

Sonra, artık “batılılaşıyoruz-modernleşiyoruz herşey daha iyi olacak” demiş devlet “kullarına”! Ama, tam tersine, işler daha da kötüye gitmiş insanlar için!. Öyle ki, devlet bu sefer de o eski tebaasından-Reayalardan bir ulus yaratmaya çalışmış zorla!. Zorla yeni bir ulusal kimlik vermeye çalışmış insanlara..

¹ Kimlik Sorunu Üzerine bak, www.aktolga.de „Makaleler“..

² Evet, sadece aleviler değil sünniler de ezilmişler, kendi inançlarını tam olarak yaşayamamışlar bu top raklarda..Halâ bile bir başörtüsünü problem yapıyorlar baksanıza!..

Bu süreç 1950'lerde biraz değişmeye başlamış, o "ulusal kelepçeler" biraz gevşer gibi olmuşlar, ama durumu farkedenden devletli egemenler hemen frene basarak daha da sıkılaşarak gevşeyen o vidaları! Bununla da yetinmeyerek, üstelik "devrim" diye de kutlatırlar insanlara yaptıkları darbeyi! "27 Mayıs Anayasası'yla demokratik özgürlüklerin yolu açıldı" diyerek yola koyulan "cumhuriyet muhafızı" "devrimci" bir nesil" bile yetiştirilir bu arada! Sonra, darbeydi-muhtıraydı derken ta Özal'a kadar sürüp gelir bu süreç. Türkiye'de o devlet kabuklarını çatlatan Özal reformları olmuştur. "Ulusal" çitleri açan, sınırlardaki görünen-görünmeyen o mayınları temizleyerek (maddi engelleri olduğu kadar zihinsel engelleri de kastediyorum) ülkeyi küreselleşme sürecine bağlayan o dur. Bu yüzdendir ki "büyük devrimci" diyorum ben Özal'a..

Özal'ın açtığı yoldan giderek sınırları aşan-dünyalılılaşmaya başlayan Anadolu'nun çilekeş insanları, ilk kez devletin kontrolü altında olmadan özgürce iş yapmaya, ürettikleri ürünleri dünyanın dörtbir yanında satarak zenginleşmeye, devletten bağımsız özgür bireyler haline gelmeye başladılar. Daha sonra AK Parti olayıyla siyasi bir kimliğe de sahip olarak ülke yönetimine talip olan o Anadolu kaplanlarının hikâyesi budur işte..

Ama, bu arada devlet de boş durmaz tabii!. Denize düşenin yılanı sarılması gibi, o da içine girilen bu yeni süreçte kendisine yeni bir strateji, yeni yol arkadaşları bularak kaybettiği eski mevzileri ele geçirmeye çalışır..Nasıl mı? Çok basit! Küreselleşme süreciyle birlikte insanlar devletten bağımsız olarak iş yapmaya, özgürleşmeye, devletin koyduğu maddi ve manevi sınırları aşarak düşünmeye mi başlıyorlardı, o zaman ne yapacaksınız? Yasaklarla götüremezsiniz süreci artık. Çünkü devlet mekanizmasını da eskisi gibi kontrol edemiyorsunuz bu yeni süreçte. Bu küresel sermaye denilen meret öyle bir şey ki, gelirim ama diyor, demokratikleşeceksiniz-şeffaflaşacaksınız!. Bu da eski düzenin temellerinden sarsılmasına neden oluyor. Ne yapacaksınız bu durumda, nasıl engel olacaksınız bu gidişe? Tamamen engel olamasan bile nasıl yavaşlatacaksınız süreci?

Küreselleşme süreciyle birlikte çatlayan devletçi kabuğun, sarsılan dengelerin-bozulan statükonun bir sürü sorunu da beraberinde getireceği açıktır. Eski yapı içinde şu ya da bu şekilde bir yere tutunmuş yaşayıp giden birçok insanın hemen öyle bir anda değişime ayak uyduramayarak hızlı değişimle birlikte kendini boşlukta hissetmeye başlayacağı ortadadır. Yeni rekabet ortamının ve üretici güçlerin gelişme hızının neden olduğu mülksüzleşme de buna ekleyince işin boyutları daha iyi anlaşılabilir. Ama sadece orta sınıflar ve sıradan insanlar açısından değil, değişim süreci o ana kadar sistemin kaymağını yiyenler açısından da etkisini göstermeye başlar. Kendi içine kapalı, rekabetin olmadığı bir ortamda tekel kârıyla yaşamaya alışmış olan devletçi burjuva sınıfı dışı açılımla birlikte ortaya çıkan yeni durumdan en çok rahatsız olanların başında gelecektir...Buna benzer daha birçok neden sayabiliriz aslında. Sonuç olarak, bütün bu nedenler bir araya gelince şöyle bir durum çıkar ortaya: Eski yapı-denge durumu içinde devletin insanlara verdiği kimlikler değişime bağlı olarak sarsılmaya başlayınca, o an-kısa dönemde bunun yerine koyacak başka şeyi de olmayan insanlar hemen devlet tarafından yasaklanmış olan eski kültürel kimliklerine dönerek bunlara sarılırlar, bunları öne çıkararak kendilerine bunları temel alan yeni kimlikler-koruyucu şemsiyeler- yaratmaya çalışırlar.

Örneğin alevi kimliğini ele alalım. İnsanlar, bırakın bir kültür, bir inanç sistemi olarak aleviliklerini yaşamayı bir yana, alevi olduklarını bile devletten saklamak zorunda kalmışlardır bu ülkede. Şimdi, baskı kalkıpta devletin zorla dayattığı kimlikler işlevini kaybetmeye başlayınca, "ben neyim-kimim" diye sormaya başlayan insanların aklına ilk önce baskı altında olan eski kültürel kimliği-aleviliği- gelir. Ve hemen, bu şekilde düşünen-kimlik arayışı içinde olan insanlardan bir mahalle çıkıyor ortaya!. İnsanlar başlarlar bu konuyu araştırmaya-geliştirmeye. Ona-eski kimliğe zamana uygun yeni yorumlar da eklemeye çalışırlar bu arada. Hatta işin içine siyaseti bile katarak eski kimliklerini siyasetin bir unsuru haline getirmeye çalışırlar. Şakası yoktur işin, bir varoluş kavgasıdır bu!..

Devlet ne yapar peki bu durumda? Sanki tarih boyunca onları baskı altında tutan, bütün o Bektaşî tarikatlarını falan yasaklayan, insanlara zorla kendi devletçi kimliğini

dayatan o değilmiş gibi, bu kez de “demokrat “ rolü oynamaya başlar ve der ki insanlara: “tamam işte, bakın, buldunuz artık gerçeği”! Sırf esas düşmana karşı-Anadolu burjuvazisine karşı-mevzi kazanabilmek için, sırf kendi dışında gelişmeye başlayan sivil toplumun özgür vatandaşlık esasına bağlı yeni bir demokratik cumhuriyet kimliğini geliştirmesini engelleyebilmek için şimdiye kadar baskı altında tuttuğu bütün o alt kimlikleri “desteklemeye”, onları kışkırtmaya başlar! İnsanların bu kültürel alt kimliklerini yeni oluşmaya başlayan sivil toplumcu üst kimliğin yerine koyarak meydana getirecekleri mahallelerle sivil toplum bütünlüğüne karşı devletçi-solcu-hem de özgürlükçü bir muhalefet odağı haline gelmesine çalışır!. Etrafınıza bakın şöyle bir, hiç alevilikle ilgisi olmayan o devletçi “solcu” demokratların hepsi de alevi hakları savunucusu kesildi! Size tuhaf gelmiyor mu bu! Hem “solcu”, hem 27 Mayıs’cı, hem “demokrat”, hem de “alevi”, tam bir çorba yani..helâl olsun bu aşçıya!..

Aynı durum Kürt sorunu açısından da geçerlidir!. Sanki Kürt sorunu da bu güne kadar devletin inkâr politikalarının bir sonucu değilmiş, sanki devletin yaratmaya çalıştığı “Türk” kimliğine karşı bir reaksiyon olarak ortaya çıkmamış gibi, şimdi de tutar aynı devlet bu sorunu kaşımaya başlar!

Tamam, alevi özgürce aleviliğini yaşayabilmeli, bunun için, bu sorunun çözümü için sivil toplum elinden geleni yapmalı. Aynı şekilde, Kürt sorununun önündeki engeller de kaldırılmalı. Anadilde eğitimi yasaklayan anayasa maddesi değiştirilmeli-yeni anayasada bu türden kısıtlamalara yer verilmemeli-yerel yönetimler geliştirilmeli, Kürtlerin bütün barışçı talepleri kardeşlik ve güven ortamı yaratılarak ele alınmalı, sorunlar diyalog içinde çözülmeli. Bütün bunlar tamam!. Ama devletin karşısında sivil toplumu güçlendirerek başarılabilir bütün bu işler. Yoksa dayatmalarla, toplum mühendisliği çabalarıyla değil!. İşte, devlet de tam bu noktada devreye giriyor zaten ve “yürüyün” diyor “Kürtlere”! Niye? Amaç, kendisine karşı oluşan sivil toplum bütünlüğünü bozmak!. Burada da gene, kültürel-etnik bir alt kimlik olayını öne çıkararak, özgür vatandaşlık zemininde gelişecek demokratik cumhuriyet kimliğinin önünü kesmek var!. Onun-devletin- bu politikasıyla ideolojik-etnik bir kimlik peşinde koşan mahallelilerin politikaları da çakışıyor tabii.

Sonuç: Evet, ulusal sınırlar kalkmaya başladıkça insanlar daha da özgürleşiyorlar; yeni küresel toplum, özgür bireylerden oluşan, elementlerini otonom unsurlar olarak özgür bireylerin oluşturduğu dağınık-“multiagent”-bir sistemdir³; böyle bir sistemde bütün eskitarihsel-kültürel değerler-yaşam bilgileri- insanların alt kimliğinin-bilgi temelini- bileşenleri olarak, birer zenginlik kaynağı-duygusal bilgi hazinesi- olarak varlığını sürdürürler; ama, insanlar artık hiçbir zaman alevi, Kürt, Türk vb.gibi alt kimlikleriyle öne çıkmazlar, anılmazlar böyle bir toplumda. Etnik, kültürel, dinsel kökenleri ne olursa olsun özgür vatandaşlar olarak bilinirler. Küreselleşme budur.

Küresel kimlik, küresel vatandaşlık bilinci, bütün diğer duygusal kimlikleri-bilgileri-kendi içinde özümleyen-barındıran bilişsel bir kimliktir. Duygusal-kültürel-etnik kimlikler ise bilinç dışıdır. Doğuştan itibaren farkında olmadan edinilen kimliklerdir bunlar. Ama bilişsel kimlik öyle değil. **Bilişsel kimlik, üretim faaliyeti içinde kazanılan kimliktir.** Aleviysen alevi, Kürtsen Kürt, Türksen Türk kardeşim, tamam! Ben senin bütün bu kendini ifade biçimlerinin önündeki engellerin kaldırılmasından yanayım, ama dur artık burada!. Yerel özgürlükler falan derken kendi içindeki bilişsel yanını da unutmama bu arada, yağmurdan kaçarken bu kez de doluya tutularak kendini yerel hapishanelerin içine koyma!.

YA O ANTİKA İDEOLOJİK HAPİSHANELER!

³ Bu konuyu yazının sonundaki ek’te ele alıyorum, bakabilirsiniz..

Önce şunu söyleyeyim, “ulusalci”-“milliyetçi”, “sağcı” ya da “solcu”, hangi biçimde olursa olsun 20.yy kalıntısı bütün o antika ideolojilerin hepsinin zihinsel birer hapisane olduğunu düşünüyorum ben!. Bu türden ideolojilerden kaynaklanan akımların amacının da üzüm yemek-“demokratik, kültürel, etnik hakları elde etmek”, bu hakları “demokratik bir anayasanın güvencesi altına almak” olduğuna inanmıyorum! Bunların-bu akımların- amacının, bağcıyı-devlet dışı oluşmaya başlayan sivil toplumu-dövmek olduğunu düşünüyorum! Bağcı olarak gördükleri de açık, AKP ve Erdoğandır! Bunu kendileri de açıkça söylüyorlar zaten! Çünkü, AKP eşittir kapitalizm ve burjuvazi onlara göre. Bu yüzden de, eldeki bütün olanakları kullanarak, mümkün olan herkesle ittifaklar kurarak onu-“bu sınıf düşmanını”-alaşağı etmeye çalışıyorlar! Bunların kafasındaki “devrim anlayışı” bu! Olay bu kadar basittir! Kafalarındaki nöronal programlar böyle işliyor, daha başka nasıl düşünebilirler ki!

Bunların “mücadele” anlayışını şekillendiren de bu “devrim” anlayışı zaten. Silahlı mücadele de bu anlayıştan kaynaklanıyor. Bütün mücadele biçimlerini şekillendiren bir ideoloji var ortada. Yoksa Türkiye öyle Arap ülkeleri falan gibi değil ki!. Serbest seçim ve bütün diğer demokratik mücadele yolları açık Türkiye’de. Nedir o zaman bu şiddet ve kaos yaratma çabası, ne için dökülüyor bu kadar kan, bunun cevabı yok! Ama nihai hedef zor kullanarak “kapitalizmi ve burjuvaziyi ortadan kaldırmak” olunca-kafalarda böyle bir “devrim anlayışı” olunca- o zaman olayın rengi değişiyor ve taşlar yerine oturmaya başlıyor!

Ama, bunların bir kısmı “solcu” iken diğerleri “ulusalci” ya da “milliyetçiymiş”-“Kürtçüymüş”, yani bunlar farklı farklı unsurlarmış, hedefleri, amaçları da başkaymış (ayrılmak falan gibi). Buna da inanmıyorum ben! Ne ayrılıkçılığı, bunlar hep hikâye! Kürt milliyetçiliği-ayrılıkçılık falan bunlar hep işin sosu, ortada resmen 20.yy kalıntısı bir “sol” hareket var. “Türk solu” ne ise “Kürt solu”da odur!. Bunların hepsinin kafa yapısı aynı. “Kapitalizmi yok ederek sosyalist bir düzen kurmayı” düşünüyorlar! Toplum mühendisliği yapmaya çalışan ittihatçı pozitivist akımlar bunlar. Çünkü böyle ayrılıkçı hareket olmaz! Ayrılmak, burjuva demokratik bir haktır. Yani işin içinde burjuvazi vardır herşeyden önce. E, sen ne istiyorsun? Aşağıdan yukarıya doğru “köy komünleri” kurarak oluşturulacak “kapitalizme karşı bir düzen” mi⁴! Nasıl bir burjuva demokratik rejim olacak ki bu! Hani neresinde burjuvazi bunun? “Kapitalizme-burjuvaziye karşı” bir düzen kuracağını söylüyorsun, peki kimsin sen, ne adına kuracaksın böyle bir düzeni? İşçi sınıfı adına mı! İşin özü bu işte, yani ideoloji! Yoksa öyle Kürtmüş Türkmüş diye kimse birbirini kandırmasın!. Bu arkadaşlar da sol-sosyalist bir devrim yapmak istiyorlar!. Hem de, “daha önceki hatalardan dersler çıkaran”, “insanlığa örnek bir devrim-düzen” olacak bu!.. Bunun da adı “sosyalizmdir”! Dosta düşmana örnek “yeni tipte” bir “sosyalist” devlet kurmak istiyorlar! Bence esas tartışılacak olan budur. 21.yy’da halâ 20.yy anlayışıyla “devrim yaparak” “sosyalist bir düzen” kurmaya çalışmanın bir anlamı olup olmadığıdır tartışılması gereken. **Yoksa, sen, hem anayasayı değiştirmek için atılan adımlara karşı çık, AKP 330’un altında kalsın da anayasayı değiştiremesin diye çaba sarfet, hem de ondan sonra demokrasiden bahset, demokratik-ulusal haklardan bahset, buna ancak “solcular” inanır! Bir de devletçi Ergenekoncu medya tabii!..**

Devletçi-Ergenekoncu kanadın ve bunların sözcüsü medyanın hesabı açıktır: Hele ortalık bir karışsın ve halkta, “bu hükümetle olmuyor” intibai uyanсын, gerisi kolay diye düşünüyorlar onlar!. “Demokrasiye” (tabi Silivri’ye kapıları açtıracak olan bir demokrasi olacak bu!) giden yolda terörün, kaos yaratmanın kaçınılmaz olduğuna inanıyorlar!.

⁴ Şimdi bir de „kooperatifleşme“ çıktı ortaya (BDP seçim beyannamesi)!Yakında Ecevit’in “Köy-Kentlerini“ de yeniden keşfederlerse hiç şaşırmanın!Kardeşim, öyle sen isteyince bir düzen-rejim-işletme sistemi koyamıyorsun topluma! Kapitalizm böyle birşey değil! Söyleyin bana, kapitalizmi kim koymuş-“kurmuş”! Toplumlar tarihsel olarak gelişirler. Toplumsal işletme sistemleri de bu süreç içinde ortaya çıkarlar. Yani toplum mühendisleri yapmazlar tarihi. Bu yüzden, vazgeçin şu kapitalizme alternatif düzen arama sevdasından!. Kapitalizm kendi diyalektik inkârını yaratarak yok olacaktır. Yeni eskinin içinde gelişerek onu diyalektik anlamda yok edecektir..Bunu anlamaya çalışın önce...Kooperatifleşmekmiş!..

Biri, “devrim yapmak” amacıyla, diğeri ise kaos yaratarak hükümeti düşürmek amacıyla yola koyulmuş bir ittifak var sistemin karşısında. “Mücadele” içinde kurulan bir ittifak bu tabii! Yani öyle masa başında oturup da yapılan bir anlaşma değil!.. Herkesin birbirini kullanmaya çalıştığı bir cephe hareketi de denilebilir buna!. Çünkü birbirlerine geçici yol arkadaşı gözüyle bakıyorlar!. Artık sonunda kim kazançlı çıkar bu işten o ayrı!. Gerçi ortada 12 Mart ve 12 Eylül deneyimleri de var, ama gene de “can çıkmayınca huy çıkmıyor” herhalde!. Herkes-taraflar- “yeni koşullar altında” “bu kez kendinin daha kazançlı çıkacağını” düşünerek yola koyuluyor!. Yoksa, böyle bir ittifak defalarca oluşma imkânını bulamazdı! Tabii işin altında, varoluş kavgasında başka alternatif kalmadığı için birbirine mecbur olmak da yatıyor!..

Eskiden biz de öyle yapardık yetmişlerde! “Demokratik üniversite”, “yönetime katılma” falan derdik hep, ama asıl hedefimiz Marksist-Leninist bir “devrimdi”, “sosyalizmdi”! Yapılan işleri de kafamızdaki bu hedefe göre yorumlar, planlardık hep. İlk planda hedef hükümetti o zaman da. Hem de, ne garip ki, bugün Erdoğan’ın yerinde oturan Demirel vardı o zaman karşımızda!. Demirel’in şimdi durduğu yere bakınca insanın içi burkuluyor! Adamı ne hale getirdiler diye (ben o yüzden sirke gitmeyi hiç sevmem!)! O zamanki amaç da gene aynıydı: “Gizli faşizmi açığa çıkarabilmektir”, “Filipin tipi demokrasibilik” (ya da “cici demokrasi”) oyununu bozmaktı amacımız!. Bunun için de, önce baştaki “gerici faşist hükümetten” kurtulmalıydık! O “masum öğrenci hareketleri” falan hep bunun içindi!

“Masum öğrenci hareketleri” deyince aklıma geldi, peki neydi o “demokratik üniversite” sloganının yanındaki Atatürkçü sloganlar, o “ikinci kuvayı milliyeye” havaları, “ordu gençlik elele milli cephede” çığlıkları, “Dev-Güç’ler falan! Ne ilişkisi vardı “ikinci kuvayı milliyeye” Atatürkçülükle-Bursa Nutku’yla- “masum öğrenci hareketinin”!

Hayır efendim! Devletçi medyanın kamufle ediverdiği o “masum öğrenci hareketlerinin” arkasında “devrimci bir hareket” vardı gelişen! Bir ucunun Kemalizme, diğer ucunun da Che Guavera’ya ve Marksizm-Leninizm uzandığı, “toplumu değiştirmeye çalışan devrimci bir hareket” vardı. Sanki 1908’ler Osmanlısında olup bitenlere benzetiyorum ben hep bunları! Alın o Jöntürkleri-İttihatçıları, onların “burjuva demokratik” söylemlerini sol-Marksist söylemlerle değiştirin, başka hiçbirşeyi değiştirmenize gerek yok! O zaman da vardı bir sürü fraksiyon, Jöntürlüğün çeşitleri! Ermenisi, Rumu vb..Ama özünde hepsi aynıydı bunların; toplum mühendisliğine soyunan çağdaş, pozitivist, idealist gençlerdi bunlar!..Ama hepsi de ateşle oynuyorlardı! Sonunda da hem birbirlerini, hem de bu arada etraflarındakileri de yakıp yok ettiler!

Hiç unutmam, o yargıtaydaki yeni yargı yılının açılış konuşmalarını merakla beklerdik hep!. Çünkü oralardan verilecek sinyallerle rahat bir nefes alırdık!. Mahkemelerimiz bile farklı cereyen ederdi, tahliyeler falan hep bu koruyucu kanatların açılmasıyla gerçekleşirdi!..Siz gelin de o “demokrasi mücadelesini” bana anlatın!..

Bugün de aynı değil mi! Evet, iyi güzel, şimdilerde moda oldu 12 Eylül’ü eleştirmek, mahkum ettirmeye çalışmak. Ben de katılıyorum bu çabalara canı gönülden. Ama iş bununla bitmiyor ki!. Ya o 12 Eylül ortamının oluşmasına neden olan o “sağcılar” ve “solcular”, 12 Eylül ortamının hazırlanmasında bunların yaptığı provokasyonlar, bunlar ne olacak! Bakıyorum da kimse bunlardan bahsetmiyor, kimse ne o “sağcılar” ne de “solcular” eleştirmeye yanaşmıyor!. Hatta, MHP yi köşeye sıkıştırabilmek için AKP bile sadece generalleri, Evren’i falan suçlayarak ele alıyor 12 Eylül’ü!. **Hayır efendim, ben bu siyaset oyununa katılmıyorum! Evet, o 12 Eylülcü generalleri mahkum edelim, bunun için gereken herşeyi yapalım, ama aynı zamanda onların işbirlikçiliğini yapmış olan, darbe ortamının yaratılabilmesi için onlara yardımcı olmuş olan o “sağ” ve “sol” akımları da ele alalım, onları da eleştirelim. Yani öyle kimse kendini temize çıkarmaya kalkmasın. Evren kötü, diğerleri ise demokrasi kahramanı öyle mi! Bu mudur 12 Eylül’den**

çkarılacak olan ders!⁵ Aynı şey 12 Mart dönemi için de geçerlidir! Hiç mi hatamız yoktu bizim! Hepimiz birer kahraman (pardon ben hariç!) olduk çıktık daha sonra! Açtırmamız kimse benim ağzımı! Hep hamaset yaptığımız! Hep göz boyama ve ikiyüzlülük! Birsürü pırıl pırıl insan da öldü gitti bu arada. Yapılan hataların hiç mi payı yoktu bunlarda..Bu kafayla gidilirse hiçbir yere varılamaz! Hep kendini aldatır durursun böyle! Ben, ben, ben!...iyi kardeşim tamam, sizsiniz en büyük “devrimci”! Yani böyle deyince bitiyor mu iş! O zaman oturalım sabahtan akşama kadar hu çeker gibi hep aynı tek yanlı nostaljik-hamaset şarkılarını söyleyelim!. Ne olacak, sosyalizm mi gelecek böyle yapınca!..Ya da, sokağa çıkıpta ortalığı yakıp yıkınca mı gelecek o “sosyalizm”! Kendinizi aldatıyorsunuz siz! Bir sürü insana da yazık oluyor bu arada!

Evet, tekrar altını çizmek istiyorum: 21. yy’da bugün artık “ulusalcılık” da “milliyetçilik” de-Türkçülük veya Kürtçülük farketmez- 20.yy’dan kalma “solculuk”da, bunların hepsi çağdışıdır ve sağdır!. Hangi biçim altında olursa olsun milliyetçilik burjuvazinin, “solculuk” ise işçi sınıfının delikanlılık döneminin-bluğ çağının- ideolojisidir. 21.yy’ın maddi gerçekliğinin ayaklarının altındaki zemini çekip götürdüğünü hissedene-görene bütün bu ideolojik akımların temsilcileri kendi kimliklerini rahatça oluşturabildikleri o eski “güzel” günlerin-statükonun-peşindedirler!. Bu yüzden de, globalleşme sürecinin dinamiklerine karşı elele vererek direniyorlar!. Aynı şeye karşı olmanın verdiği birliktelik duygusuyla kendi aralarındaki çelişkileri falan da bir yana bırakan bu akımlar sistemin karşısında adeta bir blok oluşturmuş durumdalar. Buna bir de Osmanlı artığı devlet sınıfının direnişini ekleyince işin rengi daha iyi ortaya çıkıyor. Öyle bir amalgam, öyle bir ittifak ki bu, bu ittifakın içinde kimin kimi yönlendirdiğinin de bir anlamı kalmıyor artık. **Etrafınıza bakın şöyle bir, televizyonlardaki haber bültenlerine bakın. Kimlerin neye-kime karşı mücadele ettiklerine bakın. Bir yanda üretici güçlerin alabildiğince gelişmesini temsil eden bir ana gövde var ortada, diğer yanda ise, “sağdan” ve “soldan” buna karşı yürütölen ortak bir “mücadele”!. İşte bugün, milliyetçilikle “solculuğu” ve de ergenekonculuğu biraraya getiren diyalektik budur. Şimdi, böyle bir ortamda, siz işinde gücünde bir insan olsanız-yani halk olsanız- kime-neye hak verirsiniz!**

Nasıl yani mi diyorsunuz? O zaman yakın tarihimize bakın şöyle bir, bir 27 Mayıs’a bakın, bir 12 Mart’a, 12 Eylül’e, 28 Şubat’a, 27 Nisan’a bakın! İttifakın ana gövdesini hep o devlet sınıfı kalıntılarının oluşturduğunu göreceksiniz. Ama bugün bunlar perişan durumdalar. Artık bir darbe bile yapamaz hale geldiler! Osmanlı artığı o Seyfiye, Mülkiye, Kalemeye ve İlmiye’den ne kaldı ki ortada! Bu nedenle, bunlar için artık bıçak kemiğe dayanmış, süreç, “ya devlet başa ya kuzgun leşe” noktasına gelmiştir!. Son kozlarını oynamaya çalışıyorlar! Bir kere denize düşmüşlerdir ya, artık “yılana bile sarılsalar” “farketmez” halledirler! O çok değer verdikleri “devletin bölünmezliği” ilkesi bile önemini kaybetmiştir artık! Baksanıza basındaki ideologlarına, neredeyse bir “beyaz Türk cumhuriyetiyle” yetinmeye bile razılar!. Tek ki şu bela-Erdoğan belası- gitsin başlarından! Evet, sıradan bir insan olarak kimin neyin peşinde olduğuna nasıl karar vereceksiniz böyle bir ortamda?

Blokun “Kürtçü-milliyetçi”-“solcu” ittifakından oluşan “sol” kanadının durumu da daha farklı değil: Alın “solculuğu” ve “milliyetçiliği”-“etnisiteyi”, bunları birbirine karıştırarak reaksiyoner bir nöronal-software program oluşturun ve verin kimlik arayışı içindeki o mutsuz yığınların eline, olay budur! Kelimenin tam anlamıyla, eski tipten, ideolojik temelli-kapitalizm düşmanı-reaksiyoner bir hareket çıkar ortaya. **Zaten, devlet sınıfı ideologlarının da böyle düşünerek bu ittifakın içinde yer aldıklarını sanıyorum!. Nasıl olsa diyorlar, bunların varabilecekleri bir yer yok!. Bu nedenle, varsın ipin ucu kaçsın biraz ve ortalık karışsın birşey olmaz havasındalar!. Hem sonra, ancak bu şekilde-bu harekete sahip çıkarak-artık kaybettikleri o eski “ilericilik”-“demokratlık” silahına da tekrar kavuşmuş**

⁵ Aynı şey „Ermeni soykırımı“ olayını ele alırken de geçerli!.Tamam, bunu yapan o İttihatçılarını mahkum edelim, ama aynı zamanda bu yolun açılmasında onlara yardımcı olan o Ermeni komitacılarını da eleştirelim..Sen madalyonun öteki yanını hiç görme-görmezlikten gel ve tek yanlı olarak tarihi yeniden yazmaya kalk olmaz bu!..

olacaklar!. İleride ne mi olur, ya “bunlar işi iyice azıtırlar da başa bela” olurlarsa? İşin bu tarafını da düşünüyorlar tabii! Bu türden hesapları da yapıyorlar mutlaka! Ama, bu da mesele mi canım, çünkü bu burumda da o eski kurtarıcı rolleri için yeni bir gerekçe daha çıkmış olur ortaya ve devleti bu “solcu” beladan kurtarmak için meydan gene onlara kalır! Bunlar hikâye değil, şöyle bir Osmanlıya geri dönün de bakın etrafınıza! Osmanlıda oyun çoktur lafı boşuna çıkmamış ortaya!. Daha önce Ermeniler için de tekrarlanmış bu oyunlar!. Gene aynı ittihatçılık, gene aynı “milliyetçilik” ve de “solculuk”, yeter artık, yetsin artık!..

Artık bitmiş, hiçbir anlamı-maddi temeli kalmamış ideolojik bir cenazenin arkasından koşarak olmayacak duaya amin demekle meşgul olanlar, hani bu kez “ezilen ulusun devrimci milliyetçiliği” soslu kervanın arkasına takılırsak belki buradan bir yerlere varırız hesabı içindeler!.. Olur ya, belkide bu kez yanılır şu diyalektik diye düşünüyorlar herhalde! Belki de halâ mümkündür o eski güzel günleri geri getirmek diye düşünüyorlar! Ve devlet de, ellerini oğuşturarak onlara, “neden olmasın arkanızda ben olduğça” diyerek gülümsüyor!..

ÖNÜMÜZDE BİR SEÇİM VAR DEDİK

Evet, önümüzde bir seçim var. Peki, ilk bakışta oldukça karmaşık görünen bu tabloyu halkımız nasıl değerlendirecek diye sormuştuk az önce. Bu kadar “aydınlar” bile işin içinden çıkamazken, akşam eve ekmek götürmek derdinde olan sokaktaki sıradan insanlar nasıl bakıyorlar bu sürece? Çok basit! Normal, sıradan insanlar olaya ideolojik bir pencereden bakarak değerlendirmiyorlar ki olup bitenleri. Ortada bir nehir var akıp duran, ve onlar için sorun kimin bu nehirle birlikte kulaç attığıyla, ya da tabii, kimin akıntıya karşı yüzmeye çalıştığıyla ilgili!. Bu da zaten apaçık görülüyor. Çünkü onlar yaşıyorlar bu süreci. Ve de yaşamı devam ettirebilmek için nehirle birlikte akmak-kulaç atmak zorundalar. Yol arkadaşlarını- ve tercihlerini de bu süreç içinde belirliyorlar. İşte bu nedenle, hiç şaşırmıyor halkımız! Alın en yakın örneği 22 Temmuz’u! Neydi o “Cumhuriyet Mitingleri”, o “solcu” kalkışmaları!. Ne oldu sonra! Hiç merak etmeyin, 12 Haziran’da olacak olan da odur. Ve de bütün o direnişlere rağmen yeni, demokratik bir anayasayı yapmayı başaracak bu halk. Sakın kimse “enseyi karartmasın”!

EK1:

DAĞINIK SİSTEMLER

Önce, sitede yer alan 4. Çalışmada bu konuda neler demişiz onları bir hatırlayalım:

“Belirli bir bilgi temeli üzerinde hareket eden-belirli bir bilgiyi kullanarak ortak bir amaca yönelik olarak hareket eden- çok sayıda otonom agentten oluşan sistemlere “multiagent-dağınık sistemler” diyoruz⁶. Bu türden sistemler, kendi içinde bağımsız-otonom-unsurların-agentlerin- birbirini tamamlayan çabalarıyla gerçekleştirebileceği gibi⁷, belirli bir amaca ulaşmak için birbirleriyle rekabet-mücadele halinde olan unsurlardan-agentlerden de oluşabilirler. Örneğin, futbol oynayan iki takım arasındaki, ya da satranç oynayan iki kişi

⁶ “Sistem Teorisinin Esasları, Varoluşun Genel İzafiyet Teorisi-Herşeyin Teorisi”, www.aktolga.de 4. Çalışma..

⁷ Bu konuda en güzel örnek bir oda orkestrasının çalışma prensibidir! Ortada bir şef, ya da merkez falan yoktur görünürde. Herkes birbirine bakarak ayarlar kendi fonksiyonunu. Ortak bir metin vardır ve herkes bunu kendisine göre gerçekleştirir. Sonunda da bütün bu faaliyetlerin süperpozisyonuyla entegre bir müzik-parça çıkar ortaya..Aslında, multiagent bir sistem olan beynimiz de aynı ilkeye uygun olarak çalışıyor. Nörobiyolojide “sinkronizasyon” deniyor buna..Bu konuda daha geniş açıklamalar için bak www.aktolga.de 2. Çalışma..

arasındaki ilişki de buna bir örnektir. Her iki durumda da, belirli bir bilgi temeli üzerinde hareket eden agentler-oyuncular- birbirleriyle mücadele ederek amaca ulaşmaya çalışırlar. Karşılıklı olarak birbirlerinin durumu hakkında bilgi alırlar, sonra da bunları sahip oldukları bilgiyle işleyerek karşı taraf üzerine bir etki-çıkı haline dönüştürürler. “Dışardan gelen” bilgiyi en iyi işleyebilen, en doğru çıktıları oluşturan sonunda mücadeleyi kazanmış olur.

Multiagent (buradaki anlamıyla agent, bir sistemin otonom elementi demektir) bir sisteme başka bir örnek olarak, dünyanın dörtbir yanına dağılmış halde, belirli bir alanda bilimsel çalışma yapan bilimadamlarını da gösterebiliriz. Ya da, her biri bir başka dağda keçilerini otlatarak yaşarken, senede bir aşiret toplantılarında biraraya gelen, ama, bireysel varlıklarını ancak “kan bilgi temeli” üzerinde oluşan toplumsal varlıkla birlikte gerçekleştirebildikleri için, ortak amaç olarak bu birliği-aşireti- her zaman el üstünde tutan insanlardan (agentlerden) oluşan göçebe çoban bir aşiret de gene dayanışmacı multiagent-dağınık bir sistemdir.

Her durumda, multiagent-dağınık bir sistemi birarada tutan belirli bir bilgi (bilgi temeli) bulunur. Futbol sözkonusuysa bu bilgi futbola ilişkin temel bilgilerdir. Futbolun nasıl bir oyun olduğuna, bu oyunun nasıl oynanacağına, ne gibi kuralların bulunduğuna ilişkin bilgiler. Göçebe-çoban bir aşirette ise sistemin sahip olduğu bu bilgi kan-anayasası ve çobanlığa ilişkin bilgilerdir. Sistemin içinde yer alan bütün agentler çevreden gelen bilgiyi kullanarak işlerler.

Multiagent-dağınık bir sistem için en güzel örnek, şüphesiz ki internettir. Dünyanın dörtbir yanına dağılmış durumdaki internet kullanıcılarının (otonom agentlerin) oluşturduğu dağınık bir sistemdir bu. İnternet ortamındaki ortak bilgi hazinesi de sistemin otonom agentlerinin bilgiyi işlemek için kullandıkları bilgi temelidir. Bütün agentler, son tahlilde ortak amaç doğrultusunda, insanlığın evrimi sürecinin bir parçası olarak hareket etmektedirler”.

Küreselleşmeyle birlikte yeni bir dünya toplumunun oluşmaya başladığını söylüyoruz. Bu da gene dağınık-“multiagent” bir sistemdir. Bireyi öne çıkaran, elementlerini özgür bireylerin oluşturduğu “multiagent” bir sistem. Dikkat edin, burada da gene bütün insanlığın ortak malı bir bilgi-bilgi temeli var ortada. Hertürlü ulusal-kültürel-etnik-dinsel kısıtlamalardan arınmış özgür bireylerden oluşan sistemin elementleri-agentler- çevreden gelen bilgiyi internette kayıt altında tutulan bu bilgileri kullanarak değerlendiriyorlar. Vardıkları sonuçlara göre de hareket ediyorlar. İş yapıyorlar, bilimsel çalışmalar yürütüyorlar..kısacası küresel bir yaşamın gerekleri nelerse onları yerine getiriyorlar. Kendi kimliklerini bile bu sürecin içinde oluşturuyorlar. Herbiri kendi bilişsel kimliğiyle anılan otonom-yani iç işlerinde bağımsız- bir agent durumunda buradaki insanlar. Ve sürekli bir ilişki-haberleşme ağıyla birbirlerine bağlılar (“ağ toplumu” diyor Cemil Ertem buna).

Şimdi, böyle bir toplumda yerel olanla küresel olan arasındaki ilişki nedir, bunlar birbirlerini nasıl tamamlıyorlar ona bakalım? Aslında bu noktada üşenmeseniz de gene bu sitede “makaleler” kısmında yer alan “kimlik sorununa” ilişkin çalışmayı bir okusanız daha iyi olur; ama neyse!

Küresel sistemin elementi olan özgür agentlerin-insanların bilişsel kimlikleri, bunların yerel düzeyde bilinçdışı olarak sahip oldukları farklı kültürel, etnik, dinsel-duygusal kimlikleri zemininde gelişir, ortaya çıkar.

Şöyle anlatmaya çalışalım: İnsanı kendi vücut atına binmiş bir jokeye benzetirsek (aslında böyledir!) buradaki vücut atı, insanın duygusal-bilinçdışı kimliğinin maddi temelini oluşturan onun biyolojik hayvan yanıdır. Jokey ise bu duygusal reaksiyoner kimliğin üzerinde yükselen bilişsel (kognitiv) kimliği temsil eder. Bilişsel kimlikten kasıt, insanın plan yapıp problem çözerken-yani üretirken oluşan kimliğidir. Küresel üretim, küresel düşünmenin maddi temelini oluştururken, sistemin otonom agentleri olan insanlar arasındaki bağlar da “ağ toplumunu” oluşturuyor. Sistemin işleyişi ise

şöyledir: Herbiri, yerel düzeyde farklı bilinçdışı duygusal kimliklere sahip olan insanlar, sistemin küresel-ortak bilgi temelini kullanarak üretirlerken bilişsel bir kimliğe de sahip olurlar. Sistem bireyi, birey de sistemi üreterek varolur..

EK 2:

MİLLİYETÇİLİK NEDEN ÇAĞDIŞIDIR VE SAĞDIR..

21.yy'a damgasını vuran süreç globalleşme midir?. Bu, bizim sübjektif niyetimize-değerlendirmemize bağlı olmayan objektif bir gerçek midir?. Evet mi diyorsunuz! Peki nedir bu sürecin özü? Neden ve nasıl globalleşiyor dünya? Ulusal sınırların önemi neden yavaş yavaş ortadan kalkmaya başlıyor; **çeşitli kültürlerden-uluslardan oluşan bildiğimiz o eski dünyayı-dünya insanlığını- tek bir toplum-sistem haline getiren-getirmeye çalışan bu sürecin itici gücü, manivelası nedir? Bir malı daha iyi kalitede ve daha ucuza üretebilmek değil midir!. Kim ne derse desin, işin özü-ruhu budur! Soğuk savaşı sona erdiren de budur, her türlü ideolojik ve de ulusalcı bütün o duvarları yıkan budur!. Giderekten ulusal sınırların ortadan kalkmasına neden olan da budur. Neden ve nasıl oluşmuştu o ulusal sınırlar? İnsanlığın-kapitalizmin gelişme sürecinin ürünü değil miydi onlar? Her toplum-ulus üretici güçlerini yabancı rekabete karşı koruyarak geliştirebilmek için araya belirli korumacı duvarlar oluşturmamıştıydı. O sınırlar, gümrük duvarları falan hep bunun için değil miydi..Bunlar işin dış dünyaya ilişkin görünen yanıydı tabi. Bu ara birde gözle görünmeyen kafalardaki duvarlar vardı ki, bunlara da, kültürel zeminlerden yola çıkılarak oluşturulan milliyetçi ideolojik duvarlar diyoruz biz. Peki nasıl korunuyordu-ayakta tutuluyordu bu duvarlar-sınırlar? Güçle, kuvvetle değil mi! Güç, kuvvet, yani ordu, asker..İşte meselenin can damarı budur! İşte, 21.yy'a gelinceye kadar insanlığın içinde bulunduğu gelişme sürecinin köşe taşları bunlardır. Her ulus, tıpkı o ipek böceği kurtçuğu gibi kendi kozasının-ulusal sınırlarının- içinde gelişmeye-palazlanmaya çalışıyor, sonra, artık bu sınırlar dar gelmeye başlayınca da dışa açılarak kendine dünya pazarlarında yeni yerler bulmaya çalışıyordu. Bunu yaparken de en önemli dayanağı ulusal gücünün-kuvvetinin göstergesi olan ordusuydu-askeriydi. Bütün o dünya pazarlarının paylaşılması mücadelelerini, iki dünya savaşını falan hep bu perspektifle ele almak gerekir. Bir ulus ne kadar güçlüyse, ne kadar güçlü bir orduya sahipse doğal olarak dünya pazarlarındaki yeri-payı da o kadar fazla oluyordu. Olay budur. Milliyetçiliğin özü-esası budur. Kapitalist ülkelerin kendi aralarındaki savaşların nedeni de budur. Bir döneme damgasını vuran o "ulusal kurtuluş savaşlarının" nedeni de budur. Ezen ulusu altederek ulusal bağımsızlığına kavuşacaksınız ki sen de diğer uluslar gibi gelişme-ilerleme sürecine dahil olabileceğin. Bir dönemin mantığı budur.. **Peki, ne oldu sonra, ne değişti de artık yeni bir süreç-dünya çıktı ortaya?****

Aşağıdaki satırlar "Bilişsel Tarih ve Toplum Bilimleri'nin Esasları"ndan:⁸

YENİ ESKİNİN İÇİNDE GELİŞİR

Dünya ikiye bölünüp de, iki dünya arasındaki ilişkileri belirleyen temel unsur soğuk savaş haline geldikten sonra, kapitalist dünyanın kendi içindeki ilişkiler de değişmeye başlar...

Ama, giderekten, kapitalist dünya içindeki değişme sadece kapitalist ülkeler arasındaki ilişkilerle de sınırlı kalmaz. **Kayıtsız şartsız tekel egemenliğine dayanan eski tekeli kapitalizmin-emperyalizmin kendisi de değişmeye başlar.** Çevrenin-dış dünyanın-değişmesi, eski biçimiyle tekeli kapitalizmin varoluş koşullarını da yok etmiştir. Dünyanın ikiye bölünmesi bunun için bir milad olmuştur adeta. Tekeli kapitalizmin yeni koşullarda daha önceki varoluş biçimini gerçekleştirmesi-üretmesi mümkün değildi artık.

⁸ Bilişsel Tarih ve Toplum Bilimleri'nin Esasları- www.aktolga.de 5. Çalışma..

Peki değişen ne idi? Büyük kapitalist ülkeler yerli yerinde duruyordu. Finans kapital de duruyordu ortada! Değişen ne olmuştu? Değişen şu oldu: Eskiden tekel+ulus devlet bir bütündü. Egemenlik alanını genişletmek için bu ikili bir bütün olarak hareket ediyorlardı. Ulus devletin açtığı güvenli yolda yürüyerek dünya pazarlarını istilâ ediyordu finans kapital. Ve bu da, aynı hedefi güden, herbiri diğerlerinin aleyhine olarak kendi nüfuz bölgesini genişletmek isteyen emperyalist ülkeler arasındaki çelişkileri ön plana çıkarıyordu. Ancak bu sürecin ve bu sürece yön veren çelişkilerin yeni dönemde, yani ikiye bölünmüş dünya ortamında da eskiden olduğu gibi aynen sürmesi artık mümkün değildi. Çünkü bu, bütün bir insanlığı topyekün yok oluşa götürebilirdi. İş bu noktaya gelince, durum, bütün diğer yasaların üstünde olan yaşamı devam ettirme yasası (survive-überleben) açısından devam ettirilemez hale gelince, finans kapital yavaş yavaş ulus devlet yükünü sırtından atmaya, dünya pazarlarına yayılmanın daha başka-barışçı yollarını aramaya başladı.

Ama ne olabilirdi bu “yeni-barışçı yollar”:

Bir malı daha iyi kalitede, daha ucuza imal ederek rekabet etmek ve bu şekilde, daha çok satarak, dünya pazarlarında daha çok yer kapmak!

İşte, yeni dönemin, “soğuk savaş” döneminin, atom bombasından daha güçlü, en önemli “silâhı” bu oldu! Öyle bir silahtı ki bu, hem sosyalist sisteme karşı, hem de kapitalist ülkelerin kendi aralarındaki rekabette birbirlerine karşı etkiliydi; üstelikte, hiçbir kullanma riski taşııyordu!...

Ama bu yeni birşey değildi ki! Eski “serbest rekabetçi” dönemin yöntemi (“işletme sistemi”) değil miydi bu! Tekellerin çoktan tarihin çöp sepetine attıkları eski “serbest rekabet” silahtı değil miydi! Kapitalizmin gelişmesi, üretimin yoğunlaşması tekelleri yaratarak serbest rekabetin eski varoluş felsefesini inkâr etmesine yol açmamış mıydı? Serbest rekabetin, üretimin yoğunlaşmasının sonucu olarak doğan tekel ise egemenlik demektir. İstediyin malı, istediğın fiyata satabilmek demektir. Kapitalizm için önemli olan azami kâr’ı elde edebilmektir. Dün bunu serbest rekabetle, üretici güçleri geliştirerek elde ederken, bugün tekel egemenliğiyle elde ediyordu.

İşte, dünya ikiye bölünüp de, artık ulus devletle birlikte nüfuz bölgeleri yaratarak dünya pazarlarında daha çok yer kapma yöntemi imkânsız hale gelince, yani tekelci kapitalist işletme sistemi azami kâr elde etmek için elverişli olmaktan çıkınca, sırtında yumurta küfesi olmayan finans kapital, hiç düşünmeden bu sefer de ulus devleti sırtından atıverdi ve tekrar yeni gövdeye eski silâhlarını kuşanmaya başladı! Önemli olan ne işletme sistemiydi, ne de ulus devlet, önemli olan azami kâr’ı elde edebilmektir; yeni koşullara uyum sağlayarak, eskiden olduğu gibi tekrar daha ucuza ve daha iyi kalitede mallar üretmeye, dünya pazarlarında bu yöntemle yer kapmaya yoğunlaştı. Yeni koşullar altında bu yöntem onun hareket kabiliyetini çok daha fazla arttırıyordu. Bu türden bir rekabetin, yani ulus devlet gücüne dayanmadan yürütölen bir rekabetin silahlı-sıcak savaşlara yol açması, ve esas düşman olan sosyalist sistemin karşısında güvenlik zaafına neden olması riski de yoktu! Müthiş birşeydi bu! İşte, ikiye bölünmüş dünyada, soğuk savaş devam ederken yeni-küresel dünya sisteminin tohumu ana rahmine böyle düştü. Ve kimse farkına varmadan, usul usul böyle gelişmeye başladı orada”.

Küreselleşme süreci nedir, bu süreç neden devrimci bir süreçtir? Eski dünya, herbirisi kendisi için var olan toplumlar arasındaki ilişkiler zemini idi. Yani eski dünyada henüz daha, bilimsel anlamıyla dünya sistemi diyebileceğimiz bir sistem yoktu ortada⁹. İşte bu zeminin içinden, bir

⁹ Her ilişki son tahlilde bir sistem ilişkisidir. Bu nedenle toplumlar arasındaki ilişkiler de her düzeyde, her zaman belirli sistematik ilişkiler olarak oluşur ve gelişirler. Burada kastedilen, bu ilişkilerin küreselleşme öncesi dönemde dünyayı tekleştiricek, tek bir sistem haline dönüştürecek boyutlarda olmadığı-

dünya sistemi olarak tek bir dünya toplumu doğuyor şimdi. Küreselleşme süreci bu doğumun gerçekleşme biçimidir. Herbirisi kendisi için var olan ulus-devlet-toplumların duvarlarının yıkılması, bu duvarların içine hapsedilmiş bulunan potansiyelin açığa çıkması olayıdır küreselleşme. Tabii, bu dünya toplumu da gene kapitalist bir toplumdur. Ama bir kapitalist internasyonal değildir bu, olmayacaktır da! Değil, çünkü işin özünde ulusları dışlayan bir süreç bu; küresel serbest rekabetçi kapitalist işletme sistemiyle çalışan „dağınık bir sistem“. Sistem merkezini temsil eden bir yönetici yok. Her biri kendi içinde de bir sistem olan, sisteme integre birçok parçalardan-alt sistemlerden oluşuyor. Bu „parçalar“ yerel-toplumlar tabii. Ama artık bunlar eski anlamıyla ulus-devlet statüsünde değiller. Aynı bütünün (dağınık sistemin) birbirleriyle yarışarak-birbirini tamamlayan parçalarını oluşturuyorlar bunlar. **İki yerine çok sayıda takımın, hep birlikte, futbola, ya da satranca benzer bir oyun oynadıklarını düşünün, bu takımların hepsi de oyunu kazanmak için birbirleriyle mücadele etmektedirler. Bunun gibi birşey küresel kapitalist dünya sistemi de. Ama tıpkı futbol gibi belirli kuralları var bu sistemin-oyunun da. Gerçi bu kurallara uyulup uyulmadığını belirleyen öyle tek bir hakem yok ortada, ama, herkes birbirinin hakemi. Birisi kurallara uymasa diğeri bunu hemen ortaya çıkarabilir. Ve esas olan bu kurallara uymak olduğu için de, kurallara uymayan oyun dışında bırakılarak cezalandırılacaktır.**

21.YY'İN GERÇEĞİ BUDUR İŞTE!

Evet, 21.yy'ın gerçeği budur işte!. Para-sermaye falan eskisi kadar önemli değildir artık bu yeni dünyada. Belirleyici olan tek bir şey vardır, bilgi!. Sadece daha iyi kalitede malları daha ucuza üretebilmek için de değil, tamamen yeni ürünler üretebilmek için de belirleyici olan şeydir bilgi. Yeni fikirlere, yeni bilgilere sahipsin ama paran yok, hiç önemli değil! Üstelik, nerede, hangi ülkede olduğunun da bir önemi yok!. Bilgiye sahipsen bütün dünya senin, nereye istersen oraya git; nerede neyi üretmek istiyorsan orada onu üret ve iş yap. Bazan evde oturduğun yerde tek bir bilgisayara sahip olmak bile yetiyor bunun için! Olay budur, globalleşme budur, bilgi toplumuna giden yol budur işte. Eğer bir i-phone tekniği bir apple'i, bu kadar kısa bir zamanda, Microsoft ve Google gibi devleri bile sollayarak dünyanın bir numarası yapıbiliyorsa, daha ne kalıyor ki geriye! Bir bakarsınız yarın bir başkası da, örneğin Hindistanın bir köşesinde başka bir teknik geliştirir, o da onu geçer. Ya da, Türkiye'den biri..neden olmasın ki..Bakın benim yeğenim yedi sene önce taşı tarağı topladı ailesiyle birlikte Kanada'ya göç etti. Orada ev aldılar falan, yani iyice yerleştiler..Ama şimdi geri dönüyorlar!..Hem de Siemens'in Türkiye "Bilgi İşlem Müdürü" olarak! Dünya bu işte, Türkiye'yi de hiç küçümsemeyiniz siz. II.Mahmut mirası o aşağılık komplekslerini falan bir yana bırakmanın zamanıdır artık. **Eğer bugün bir Kayseri'nin, bir Gaziantep'in işadamları ellerinde çantaları o ülke senin bu ülke benim dünyayı dolaşarak mallarını satmaya çalışıyorlarsa, eğer bugün Anadolu'nun dört bir yanından çıkan insanlar ta Afrika'ya kadar uzanarak oralarda iş yapmaya, yatırım yaparak para kazanmaya çalışıyorlarsa, ya da tersine tabii, bilmem hangi global sermaye grubu Türkiye'ye gelerek burada yatırım yapmak istiyorsa bunun karşısında hiçbir milliyetçi, ya da ulusalcı ideoloji duramaz artık! Artık bitti o ulusal sınırlar içinde tekel kurarak kendi halkını sömürmek!. Hiçbir milliyetçi söylevle geri getiremezsiniz o eski "güzel günleri"! Eski statükoyu altüst etti şu globalleşme! Ne güzeldi eskiden, tıpkı ağaç budar gibi milliyetçi nutuklarla bir darbe yaptırıyorlardı haydi bir on sene daha sana! Öyle olmadı mı 27 Mayıs'ta-12 Mart'ta! Devletçi burjuvazi yokmuydu bütün bu darbelerin ardında. Ama olmuyor artık işte. Türkiye'nin globalleşme çağına girişi Özal'la birlikte oldu. Onunla açıldı o ulusal sınırlar! Devlet sınıfının tahakkümü ondan sonra yıkılmaya başladı. Dikkat ediniz bütün o milliyetçiler hep globalleşmeye karşıdırlar! Niye? Çünkü globalleşme onların eski çöplüklerini darmadağın etti de ondan!.**

---

dir; ya da daha gevşek ilişkilerden oluştuğudur. Yoksa, geniş anlamda dünyadaki toplumlar arası ilişkiler her zaman bir sistem ilişkisi olarak ele alınabilirler.

Peki ya emperyalizm? Emperyalizm sermaye ihracı değil mi? Ülkeye global sermayenin girmesi sömürölmek, emperyalizme teslim olmak anlamına gelmiyor mu? “Bağımsızlık” ne olacak bu durumda?

Bakın, bütün bunları bırakın artık bir tarafa!. Bunların hepsi 20.yy’dan kalma kavramlar! Şu globalleşme süreci dediğimiz oluşum bütün bu kavramların hepsinin içeriğini değıştirdi. Adam getiriyor parasını senin ölkene ve yatırım yapıyor. Fabrika kuruyor. Burada işçiler çalışıyor, mal ve hizmetler üretiliyor. Tabi vergisini de veriyor. E, niye emperyalizm oluyor ki bu şimdi! Beğenmiyorsan hayır dersin, o da başka bir ölkeye gider! Zaten öyle de oluyor. Ama bırakın beğenmemeyi, ölkeler global sermayeyi kendilerine çekebilmek için yarış ediyorlar artık kendi aralarında. Kimisi on yıl vergi almayacağım, bak sana fabrika kuracağın yeri de bedava veriyorum, tek ki bana gel diye yalvarıyorlar!.

Peki ya “bağımsızlık”? Bağımsızlık öyle ulusal sınırlarının içinde sap gibi tek başına kalmak değil artık! Global bağımlılık içinde bağımsızlıktır bu yeni sürecin sloganı. Yani, hem global zincirin bir parçası olacaksın, bu anlamda diğer ölkelere bağımlı olacaksın, ama hem de, kendi kimliğini-varlığını koruyacaksın. Yerel olanla küresel olan arasında bu türden bir uyumu yakalayacaksın..

Peki ya “ezilen ulusun milliyetçiliğı”? Onu nasıl açıklayacağız bu paradigmanın içinde? Örneğın, Kürt sorunu? Nasıl çözülecek bu sorun? Kürt milliyetçiliğı ezilen ulusun milliyetçiliğıyse eğer bu türden bir milliyetçiliğın yeri neresi?

Önce şunu söyleyeyim: Ben, geç kalmış da olsa-21.yy’a sarkması anlamında-ulusal sorunun çözümüne ilişkin olarak özerklikten federasyona ve de ayrılmaya kadar bütün çözüm yollarının hepsinin de demokratik olduğuna inanıyorum ve bunların hiçbirisinin peşın olarak reddedilmemesi gerektiğini düşünüyorum. Yani, insanlar önce, kendi kaderlerini kendileri tayin etme olanağına sahip olacaklar. Bu konuda bir yasak olmayacak ortada. Bu bir. Ama bu yetmez. Bunun kadar önemli ikinci bir nokta daha var, ki o da, neyin nasıl olacağına, yani çözüme kimin karar vereceğidir. Türklerin temsilcisi olarak Türk devleti, Kürtlerin temsilcisi olarak da BDP veya PKK bir masaya oturacaklar ve pazarlık yaparak çözümlü üretecekler, böyle mi çözülecek bu sorun? Bence hayır! **Çünkü bu türden sorunları öyle masa başında pazarlık yaparak falan çözemeyiniz!** Hem zaten sonra işi “Türklerin ve Kürtlerin temsilcilerinin” görüşmelerine bıraktığınız anda iş çığından çıkar, süreç milliyetçiliğın-etnisitenin hakim olduğı bir zemine indirgenir ki bu durumda da buradan bir sonuç üretilemez. **Ya o zaman nasıl olacak? Nasıl çözülecek bu sorun? Gayet basit! Bu ölkede düşüncelerini açıkça ortaya koyabiliyormusun sen, siyasi parti kurup bunların mücadelesini verebiliyormusun, gazete, kitap, televizyon yayınlama hakkın var mı? Ergenekoncular gibi, hayır yok diyecek durumda değiliz her halde! Ha, eksikleri mi var bu hakların, baraj sorunu falan var, o zaman oturur onun da mücadelesini verirsın. Yani problem ne ise, bütün imkânları kullanarak bunu ortaya koyar, olayı halka-halklara anlatırsın ve dersin ki, aydınlar olarak biz sadece olayı ortaya koymakla yükümlüyüz, çözüm için tercih size ait, biz çözüm yollarını koyarız ortaya, ama problemin nasıl çözüleceğine karar verecek olan sizsiniz. Yani, lafın kısası, örgütler değil, demokratik yollarla halk çözecektir bu problemi. Şimdi bir de tutupta, nasıl çözermiş halk falan demeyin! Önce şu, halkı, göbeğini kaşıyan adam olarak görmekten vazgeçin bir kere, bakın o zaman anlayacaksınız halkın problemleri nasıl çözdüğünü! AK Parti, AK Parti diyorsunuz, AK Parti’yi kim çıkardı ortaya, bu halk değil mi! Ha, demek ki gerektiğı zaman halk söylüyor söylemesi gereken sözü. Kim çıkardı bir Menderes’i, bir Özal’ı? Bu nedenle, pozitivizmi, ittihatçılığı, “solculuğı” yukardan aşağıya çözüm yollarını bir yana bırakarak 21.yy’ın gerçeklerine dönelim artık. Çözüm yolunu 21.yy’ın gerçeklerinin içinde arayalım. Bakın Arap ölkelerinde insanlar “seçim hakkı” diyerek, “demokrasi” diyerek, “Türkiye gibi olmak istiyoruz” diyerek ölüme gidiyorlar. Bu nedenle, nelere sahip olduğumuzu unutmayalım..**

Bakın açık söylüyorum, eğer bugün ortada bütün bu söylenenlerin ne anlama geldiğini kavrayabilen bir hareket olsa Türkiye’de inanın çok kısa zamanda ana muhalefet partisi haline gelir!. Ama yok! Şu BDP olayı bir kavrayabilse-ama bunun için onun önce “milliyetçilikten”-“solculuktan” kendini kurtarabilmesi gerekir-Türkiye’nin önü açılır. Aynen AK Parti’nin doğuşunda olduğu gibi kısa zamanda büyüyerek Türkiye’yi kucaklar böyle bir parti ve ana muhalefet partisi haline gelir ülkede. CHP zaten bıraktı artık bu rolü. Onlar müzeli bir parti haline geliyorlar gittikçe. İşte tam bu noktada BDP bu rolü üstlenebilirdi. Ama olmuyor! Bırakamıyorlar şu ittihatçılığı! İlla devletle iş tutacağız diye tutturmuşlar!. Devletle oturacaklar bir masaya ve sorunu çözecekler!. Halâ böyle düşünüyorlar!. Bunun için de akılları sıra devleti zorlamaya çalışıyorlar “çözüm”!. Ya halk? Halk yok bu denklemin içinde! Yeri geldiği zaman genç insanlara ortalığı karıştırın ki masa başı görüşmelerde pazarlık gücümüz artsın talimatı veriliyor o kadar!.Devlet de askerine güveniyor tabi..Buradan bir yere varılamaz..

“Türkler Kürtleri eziyor, sömürüyor”! Öyle mi, tamam o zaman, eğer öyleyse durum haklısın buna karşı mücadele etmekte. Ama o “Türkler” sadece “Kürtleri” mi sömürüyor”, başka sömürülen yok mu bu ülkede? Katılsana o zaman sen de ülkedeki demokrasi mücadelesine. Kürt sorunu Türkiyedeki demokrasi sorununun bir parçası madem ki, tut sen de işin bir ucundan. Değiştirilsin önce bir şu darbe anayasası. Ama sen böyle yapmıyorsun ki!. Tam tersine, anayasanın değiştirilmesini istemeyen demokrasi düşmanlarıyla, darbecilerle iş tutmaya çalışıyorsun! Hem sonra, niye silah, sağa sola saldırmak niye?..Tamam, herkesi Türk yapmaya çalışan o devletçi zihniyete karşı direnildi, bir anlamı da vardı bunun o zaman, dişe diş bir mücadele verilmesi gerekiyordu kendi varlığını ortaya koyabilmek için..Ama şimdi artık yol açık, demokrasi mücadelesiyle elde edilemeyecek hiçbir hak yok ülkede..Sorun gerçekten daha fazla demokrasi sorunuysa eğer, sorun daha demokratik bir anayasa sorunuysa, kazanılmış, ya da kazanılacak hakların kurumsallaştırılması sorunuysa, ana dilde eğitim hakkının anayasaya girmesi sorunuysa, yerel yönetimlerin güçlendirilmesi sorunuysa, o zaman katılın siz de kervana! **E, AKP’nin anayasa değişikliğinden ne anladığı belli değilmiş! Kardeşim bırakın şu AKP fobisini, siz kendinize bakın, ne istediğinizi koyun ortaya ve bunun mücadelesini verin. Eğer haklıysanız, o zaman AKP’yi falan dinlemez bu halk! Ama, yok illa halkla değil de devletle çözmek istiyorsanız problemi, o zaman farklı işte!. Sanırım problem de zaten buradan kaynaklanıyor.**

Özerklik, federasyon, hatta ayrılma bunların hepsi demokratik taleplerdir diyoruz, ama bana sorarsanız (bu benim fikrim) şu özerklik, yani iç işlerinde bağımsız olmak bile artık modası geçmiş bir model!. Niye illaki bir sınır koymaya çalışacağız ki araya! Neden illaki Kürtlerden oluşan bir yönetim olsun ki “içerde”? Kim iyi yönetecekse, kim daha yetenekliyse, kimin daha ileri fikirleri varsa çıksın ortaya anlatsın bunları halka ve sonunda da halk kimi istiyorsa onu seçsin, onlar yönetsinler..Yerel yönetimler için de böyle bu, merkezin yönetimi için de. Yani, Kürt ya da Türk olmak olmamalı belirleyici olan!. Bunlar bizim bilinç dışı kültürel alt kimliğimize ilgili şeyler. Kürt ya da Türk bir ana babadan doğmuşsundur, bu yüzden de buna göre bir ana dili öğrenmişsindir. Burada bir meziyet, bir üstünlük, ya da bir eksiklik yok ki!. Neden Diyarbakır’a “Türk” kökenli belediye başkanı olamasın, ya da İstanbul’un belediye başkanı neden bir “Kürt” olmasın ki! Bırakınız şu “Türk”ü, “Kürt”ü bir yana artık, herkes neyse odur!. Ha, “anadilimde öğrenim istiyorum” mu diyorsun, tamam bu bir hak. Ama bunun için adam öldürülmez ki! Şöyle etrafınıza bakın bir kere, bu konuda size hak veren o kadar çok insan var ki!. Niye bunlarla diyalogu daha da geliştirerek ilerlemeyi düşünmüyorsunuz da illa sağa sola yangın bombası atarak, ya da ne bileyim ortalığı bulandırarak “hak elde etmeye” çalışıyorsunuz!

Bakın ben Almanya’da yaşıyorum ve iki kızım var. Biz evde Türkçe konuşuruz. Ve çocuklarla da ilk üç sene evde sadece Türkçe konuştuk ve çocuklar Türkçeyi mükemmel bir şekilde-aksansız olarak-öğrendiler. Sonra da anaokuluna gitti bizim kızlar, orada da Almancayı

öğrendiler ikinci ana dilleri olarak. Ve inanın hiçbir problem olmadı sonra. Bu çocukların ikisi de sınıfta Almancadan en iyi notu aldılar hep. Yani demek istediğim, bırakın insanları nasıl istiyorlarsa öyle yapsınlar. Hangi dil onlar için yaşamı devam ettirme mücadelesinde önemliyse daha sonraki eğitimlerini onunla tamamlasınlar. Siz sadece olanakları koyun onların önüne, yasakları kaldırın, ama karar vermeyi onlara bırakın. Yok, “sen Türksün”, ya da “Kürtsün”, “ancak anadilinde eğitim yapabilirsin-ya da yapmak zorundasın”- olmaz böyle şey!. Ne gerekiyorsa onu yaparım ben, sana ne kardeşim!. Niye kızlarıma Türkçe eğitim yaptırmalıymışım ki ben!. İyiki de Almanca eğitim almışlar!. Hem sonra bir de İngilizce öğrendiler bu arada, şimdi üç tane ana dil gibi mükemmel konuştukları dilleri var. Yani, bırakın insanları, istedikleri gibi yaşasınlar. Siz sadece yasakçılığa karşı çıkın ve olanakları koyun insanların önüne. İllaki anadilde eğitim diyorsun, yarın bu insanlar nasıl iş bulacaklar bunu hiç düşünüyor musun!.Bu “ezilen ulusun milliyetçiliğinin” gereğidir deyince bununla insanların karnı doycak mı! Yani mecbur mu Kürtler Diyarbakır’a hapsolup kalmaya! Bırakın, Türkçe, İngilizce, Almanca, Kürtçe..hangi dilden eğitim yaparlarsa ilerde daha iyi iş bulabileceklerine, daha iyi bir meslek sahibi olabileceklerine insanların kendileri karar versinler. Evet Diyarbakırlı kalsınlar, ama aynı zamanda da dünyalı olmayı öğrensinler, bunun gerekleriyle donansınlar..

KÜRTLER BİR ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞI MI VERMELİ-YA DA VERİYOR?

Şimdi geliyoruz “emperyalist Türklerin Kürtleri sömürmesi” olayına!.Meseleyi bu şekilde koyunca bunun bir tek anlamı vardı eskiden: Bu türden bir çelişkinin çözüm yolu bir ulusal kurtuluş savaşından geçerdii! Bir yanda emperyalist-sömüren bir ülke, diğer yanda da sömürülen bir ulus..ne yapacaksın? Ulusal kurtuluş savaşı vereceksin, başka yolu yoktur bunun! 20.yy’ın “ulusal kurtuluş savaşlarının” mantığı bu idi.

E, şimdi ne oluyor, Kürtler de “kurtuluş savaşı” mı veriyorlar yani Türklere karşı? Sağolsunlar, yeteri kadar Kürt Kemalisti de var zaten ortada! İnanın aynen böyle düşünüyor birçok insan! Ve bunu da “devrimcilik” olarak görüyorlar! İşte bunun içindir ki “20.yy’dan kalma milliyetçilik de solculuk da, bunların her ikisi de çağdışıdır, sağdır” diyorum ben. Neden onu görelim:

Önce şunu söyleyeyim: “Emperyalist Türkler Kürtleri sömürüyor” mu, ya da, eğer böyleyse, buna karşı Kürtlerin “ulusal bağımsızlıkları” için bir “kurtuluş savaşı” mı vermeleri gerekir, bunu tartışmayacağım burada!. Çünkü bana göre böyle bir tartışmanın kendisi bile artık 20.yy da kaldı, yani çağdışı! Bunun yerine, bugün artık nasıl bir dünyada yaşadığımızı ele alacağım ben. “Emperyalizm”, “sömürü”, “ulusal kurtuluş savaşları” gibi kavramların nasıl artık 20.yy la birlikte geride kaldığını, 21.yy’ın gelişme dinamiklerinin neden daha farklı olduğunu göstermeye çalışacağım.

NEDEN ARTIK ÇAĞIMIZ ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞLARI ÇAĞI DEĞİLDİR...

Aslında herşey o kadar basit ki! Bırakın kardeşim gelsinler, hatta teşvik için bir süre vergi falan da almayın, bedava arsa da verin, tek ki gelsinler!.Geçerli slogan budur artık; bırakın gelsinler!..Global sermayeden bahsediyorum!..Ne emperyalizminden, “ulusal bağımsızlıkçılıktan” bahsediyorsunuz siz, millet global sermayeyi kendi ülkesine çekebilmek için neredeyse göbek atmaya başlayacak!..Sizse tutmuş sömürüden, emperyalizmden, ulusal kurtuluş savaşından falan bahsediyorsunuz halâ!..Tam tersine, açın kapıları sonuna kadar.! Sen kendini bildikten sonra neden korkuyorsun ki..Bırakın onlar da kazansınlar, tabi kazanacaklar, yoksa gelirler mi, ama bu arada sen de kazanıyorsun, bunu unutma..Ne yani, istediğin “yabancı” bir sömürücü yerine “yerli” bir sömürücü mü! Sömürücünün yerlisi daha mı iyi, onlar daha mı az sömürüyor, can yakıyorlar!. Mesele bu değil!. Mesele taş üstüne taş koyarak kapitalizm öncesi antika ilişkileri yıkmaktır, ilerlemektir..Bunu da öyle bir Kürt Kemalist rejimi aracılığıyla milli burjuvazi yaratmaya çalışarak falan yapamazsın

artık!.Hele öyle, “köy komünlerinden” başlayarak kuracağın “antikapitalist” bir rejimle hiç bir yere varamazsın!. Açık söyleyeyim, böyle bir şeye hem dünya mücade etmez, hem de etseler bile bir süre sonra bunun sonu Kızıl Kymmer’lerden daha kötü olur! Bu işin millisi, gayri millisi kalmadı artık. Burjuvazi de kapitalizm de her geçen gün daha çok global bir karaktere sahip oluyor..Bakın Barzaniye, o nasıl kavradı süreci..Bakın, hiç yoktan nasıl bir Kürdistan inşaa ediyorlar! Siz halâ 20.yy kavramlarıyla düşünmeye çalışırken onlar aldılar başlarını gidiyorlar. İyi de yapıyorlar..